

**Δημόσια Διαβούλευση Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών 11/2025
σχετικά με το**

**«Έγγραφο Μεθοδολογίας Υπολογισμού Ανώτατης Μοναδιαίας
Τιμής Πρόσβασης Επίγειας Ψηφιακής Τηλεόρασης».**

19 Σεπτεμβρίου 2025

1. Εισαγωγή

Το παρόν έγγραφο έχει εκπονηθεί από τον Επίτροπο Επικοινωνιών και αποσκοπεί στην ανάλυση και αξιολόγηση των διαθέσιμων μεθοδολογιών κοστολόγησης, με στόχο την επιλογή της πλέον κατάλληλης για τις υπηρεσίες που προσφέρονται από τον Οργανισμό με Σημαντική Ισχύ στην Χονδρική Αγορά Υπηρεσιών Μετάδοσης για τη Διανομή Τηλεοπτικού Περιεχομένου σε Τελικούς Χρήστες. Η εν λόγω αγορά περιλαμβάνει:

- Την αγορά για επίγειες ψηφιακές τηλεοπτικές υπηρεσίες μετάδοσης, και
- Την αγορά εναλλακτικής πρόσβασης σε ψηφιακές τηλεοπτικές υπηρεσίες μετάδοσης οι οποίες πραγματοποιούνται με τη χρήση δικτύου xDSL (IPTV), οπτικού (IPTV) και καλωδιακού (Cable).

Στο έγγραφο περιγράφεται η προτεινόμενη μεθοδολογία κοστολόγησης καθώς και η εξίσωση για τον υπολογισμό της Ανώτατης Μοναδιαίας Τιμής Πρόσβασης, όσον αφορά την αγορά για επίγειες ψηφιακές τηλεοπτικές υπηρεσίες μετάδοσης, βάσει της οποίας θα διαμορφωθεί το σχετικό ρυθμιστικό πλαίσιο.

Κατά την ετοιμασία του παρόντος εγγράφου, ο Επίτροπος Επικοινωνιών έλαβε υπόψη τόσο τις ιδιαιτερότητες και τα χαρακτηριστικά της εν λόγω αγοράς, όσο και τις πρόνοιες του περί Καθορισμού Μεθοδολογίας Υπολογισμού του Κόστους και Μεθοδολογίας Λογιστικού Διαχωρισμού, Διάταγμα Κ.Δ.Π. 395/2017, το οποίο καθορίζει το γενικό πλαίσιο κοστολόγησης και τιμολόγησης υπηρεσιών πρόσβασης σε δίκτυα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών.

Οποιοσδήποτε ρυθμιστικές προβλέψεις, τεχνικές λεπτομέρειες ή ειδικοί όροι δεν καταγράφονται στο παρόν έγγραφο, θεωρείται ότι καλύπτονται πλήρως από το εν λόγω Διάταγμα, το οποίο παραμένει σε ισχύ.

2. Επιλογές Μεθόδου Κοστολόγησης

Ο πιο κάτω πίνακας συνοψίζει τις μεθοδολογικές προσεγγίσεις κοστολόγησης που εξετάστηκαν από τον Επίτροπο Επικοινωνιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης της ενδεδειγμένης μεθόδου για την υπό εξέταση υπηρεσία:

	TOP - DOWN		BOTTOM - UP	
	HISTORIC COSTS	CURRENT COSTS	HISTORIC COSTS	CURRENT COSTS

LRAIC¹		TD LRAIC		BU LRAIC
FDC²	HCA³	CCA⁴		

2.1. Μοντέλο Κοστολόγησης: Μοντέλο Top Down ή Bottom Up

Ο Επίτροπος Επικοινωνιών καλείται να αξιολογήσει κατά πόσο η κοστολόγηση του υπό εξέταση προϊόντος θα βασιστεί στη μεθοδολογία του κοστολογικού μοντέλου Top Down ή Bottom up.

Το κοστολογικό μοντέλο Top Down επιτρέπει την εισαγωγή τόσο ιστορικών όσο και τρεχουσών αξιών και μπορεί να βασίζεται είτε στη μεθοδολογία του Πλήρους Επαυξητικού Κόστους (FAC) είτε στο LRIC. Τα οικονομικά στοιχεία που εισάγονται στο κοστολογικό μοντέλο Top Down προέρχονται από τα απολογιστικά στοιχεία που αφορούν το οικονομικό έτος χ-1 (ελεγμένα οικονομικά στοιχεία) και τα προϋπολογιστικά στοιχεία που αφορούν το οικονομικό έτος χ.

Η εξάρτηση από τα λογιστικά στοιχεία του παροχέα μπορεί να θεωρηθεί ως μειονέκτημα του μοντέλου Top Down, καθώς το κοστολογικό σύστημα εξαρτάται κατά πολύ από την ευρωστία των οικονομικών στοιχείων του λογιστικού συστήματος που παρέχονται από τον παροχέα. Ωστόσο, η δυνατότητα διάκρισης μεταξύ των προσφερόμενων προϊόντων, διασφαλίζεται μέσω της υποχρέωσης Λογιστικού Διαχωρισμού, στην περίπτωση που υιοθετηθεί η προσέγγιση Top Down.

Επιπλέον, η χρήση του κοστολογικού μοντέλου Top Down ενδέχεται να ενισχύσει την τάση υπερ-επένδυσης από την πλευρά των παροχέων καθώς το μοντέλο τους επιτρέπει να ανακτούν το κόστος τους. Παρ' όλα αυτά, το μοντέλο μπορεί να προσαρμοστεί ώστε να αντικατοπτρίζει αποδεκτά επίπεδα αποδοτικότητας, αποτρέποντας έτσι τη μετακύλιση μη αποδοτικών δαπανών στα χονδρικά προϊόντα. Οι λειτουργικές και κεφαλαιουχικές δαπάνες του παροχέα μπορούν να εξεταστούν ώστε να διασφαλιστεί ότι μόνο εύλογες και σχετικές δαπάνες με τις δραστηριότητες του παροχέα περιλαμβάνονται στην κοστολόγηση των προϊόντων.

Αντιθέτως, στην περίπτωση υιοθέτησης της προσέγγισης Bottom up, η κοστολόγηση βασίζεται στο Μέσο Μακροπρόθεσμο Επαυξητικό Κόστος (LRIC), σε τρέχουσες αξίες. Επισημαίνεται ότι τα μοντέλα Bottom up αναπτύσσονται από τη Ρυθμιστική Αρχή.

Σε ένα μοντέλο Bottom, η διαδικασία ξεκινά με τον καθορισμό της προβλεπόμενης ζήτησης, βάσει της οποίας διαστασιοποιείται το απαραίτητο δίκτυο. Στη συνέχεια υπολογίζεται το ετήσιο Μεικτό Κόστος Αντικατάστασης (Gross Replacement Cost) του δικτύου ενώ οι επιμέρους συνιστώσες κόστους κατανέμονται στα τελικά προϊόντα/υπηρεσίες. Τα δεδομένα που εισάγονται στο Bottom up μοντέλο δυνατό να αντικατοπτρίζουν τα στοιχεία ενός νεοεισερχόμενου παροχέα.

¹LRAIC = LONG RUN AVERAGE INCREMENTAL COSTS (ΜΕΣΟ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΟ ΕΠΑΥΞΗΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ)

²FDC = FULLY DISTRIBUTED COSTS (ΠΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΝΕΜΗΜΕΝΟ ΚΟΣΤΟΣ)

³HCA = HISTORIC COST ACCOUNT (ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ)

⁴CCA = CURRENT COST ACCOUNT (ΤΡΕΧΟΝ ΚΟΣΤΟΣ)

Δεδομένου ότι ο παροχέας με Σημαντική Ισχύ αποτελεί νεοεισερχόμενο οργανισμό στην συγκεκριμένη αγορά, τα αποτελέσματα του μοντέλου Bottom up αναμένεται να είναι συγκρίσιμα με εκείνα που θα προκύψουν από το μοντέλο Top down, υπό την προϋπόθεση κατάλληλων προσαρμογών.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω, ο Επίτροπος κρίνει ότι η χρήση του μοντέλου **Top Down**, είναι καταλληλότερη για την κοστολόγηση του εν λόγω προϊόντος.

2.2. Μεθοδολογία κοστολόγησης: Μακροπρόθεσμο Επαυξητικό Κόστος ή Πλήρως Κατανεμημένο Κόστος

Ο Επίτροπος Επικοινωνιών καλείται να αξιολογήσει την καταλληλότερη μεθοδολογία κοστολόγησης για τα προϊόντα του παροχέα με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά, μεταξύ της μεθοδολογίας του Μακροπρόθεσμου Επαυξητικού Κόστους (Long Run Incremental Costs - LRIC) και της μεθοδολογίας του Πλήρους Κατανεμημένου Κόστους (Fully Distributed Costs - FDC).

Η μεθοδολογία FDC βασίζεται στην κατανομή των εύλογων δαπανών, όπως αυτές προκύπτουν από τα λογιστικά βιβλία του παροχέα, στα τελικά προϊόντα. Κατά την άποψη μας η προσέγγιση αυτή είναι κατάλληλη για την κοστολόγηση των υπηρεσιών εκπομπής προγραμμάτων, απλής και υψηλής ευκρίνειας, που παρέχονται μέσω του δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης, καθώς αξιοποιεί ιστορικά οικονομικά στοιχεία. Σε περιπτώσεις όπου εντοπιστεί ότι ο παροχέας δεν λειτουργεί αποδοτικά, προνοείται η δυνατότητα για σχετικές ρυθμίσεις ή αναπροσαρμογές, με στόχο την αφαίρεση του μη αποδοτικού μέρους που επιβαρύνει το κόστος. Η αξιολόγηση της αποδοτικότητας του Οργανισμού με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά θα εξεταστεί αναλυτικά σε ξεχωριστή μελέτη.

Αναγνωρίζεται ότι η κατανομή του κόστους βάσει της μεθοδολογίας του FDC δυνατό να είναι υποκειμενική στην περίπτωση που υπάρχουν πολλαπλά προϊόντα, υπηρεσίες ή και αγορές. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, η διάκριση μεταξύ των προϊόντων διασφαλίζεται μέσω της υποχρέωσης Λογιστικού Διαχωρισμού.

Αντιθέτως, η μεθοδολογία LRIC στηρίζεται στον υπολογισμό του μέσου όρου των μεταβλητών και σταθερών παραγωγικών δαπανών που κατανέμονται απευθείας στις επιμέρους δραστηριότητες του παροχέα, καθώς και στην αναλογική κατανομή του κοινού κόστους. Η προσέγγιση αυτή ενδείκνυται κυρίως για την περίπτωση προσθήκης νέων υπηρεσιών σε υφιστάμενο δίκτυο, όπου το σχετικό κόστος αφορά μόνο τις επιπρόσθετες δαπάνες, δεδομένου ότι το βασικό κόστος έχει ήδη επιμεριστεί στις υφιστάμενες υπηρεσίες.

Η μεθοδολογία LRIC επιτρέπει τον υπολογισμό του κόστους παροχής πρόσθετης παραγωγής, βάσει των προβλεπόμενων δαπανών ενός αποδοτικού παροχέα. Η μεθοδολογία αυτή προσδιορίζει το φάσμα μεταξύ του επαυξητικού κόστους (floor) και του συνολικού κόστους (ceiling), παρέχοντας έτσι στις Ρυθμιστικές Αρχές τα αναγκαία εργαλεία για τον καθορισμό τιμών που ούτε ενθαρρύνουν αναποτελεσματικές επενδύσεις ούτε αποτρέπουν αποδοτικές πρωτοβουλίες.

Ο Επίτροπος θεωρεί ότι η πλέον ενδεδειγμένη μεθοδολογία για την κοστολόγηση των προϊόντων του παροχέα με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά είναι η μεθοδολογία του **Πλήρους Κατανεμημένου Κόστους (FDC)**, υπό την προϋπόθεση ενσωμάτωσης των αναγκαίων ρυθμιστικών παρεμβάσεων ή αναπροσαρμογών, όπου κριθεί ότι υπάρχουν στοιχεία μη αποδοτικής λειτουργίας που επιβαρύνουν το κόστος.

2.3. Βάση κοστολόγησης: Ιστορικό ή Τρέχον Κόστος

Μία από τις βασικές ρυθμιστικές επιλογές που πρέπει να ληφθούν στο πλαίσιο της κοστολόγησης των ρυθμιζόμενων χονδρικών προϊόντων αφορά την επιλογή της βάσης κοστολόγησης, δηλαδή εάν αυτή θα στηρίζεται στο ιστορικό ή στο τρέχον κόστος.

Η κοστολόγηση βάσει ιστορικού κόστους επιτρέπει στον παροχέα να ανακτήσει τις πραγματικές δαπάνες που έχει πραγματοποιήσει για την παροχή του εκάστοτε προϊόντος, επαυξημένο με μια εύλογη απόδοση των επενδύσεων του. Η μεθοδολογία του ιστορικού κόστους βασίζεται στα οικονομικά στοιχεία του παροχέα, γεγονός που διευκολύνει τη συμφιλίωση μεταξύ των αποτελεσμάτων του παροχέα (οικονομικών vs κοστολογικών στοιχείων).

Η μεθοδολογία κοστολόγησης βάσει του τρέχοντος κόστους (Current Cost Accounting, CCA) χρησιμοποιείται κυρίως για την ενίσχυση του ανταγωνισμού στην χονδρική αγορά, ιδίως σε περιπτώσεις που τα αρχικά κόστη των επενδύσεων δεν είναι διαθέσιμα ή επαρκώς τεκμηριωμένα. Η μεθοδολογία του CCA στηρίζεται σε προβλέψεις σχετικά με το κόστος απόκτησης αντίστοιχων παγίων ή υπηρεσιών, με βάση τις τρέχουσες συνθήκες της αγοράς.

Στις περισσότερες περιπτώσεις η επανεκτίμηση των στοιχείων σε τρέχον κόστος καταλήγει σε ψηλότερα συνολικά και μοναδιαία κόστη σε σχέση με το ιστορικό κόστος.

Η επιλογή της μεθοδολογίας του Ιστορικού κόστους έχει το πλεονέκτημα ότι ο παροχέας δεν εισπράττει τέλη για υπηρεσίες που δεν έχουν παρασχεθεί, ούτε και ανακτά ποσά μεγαλύτερα από τις πραγματικές δαπάνες που έχει πραγματοποιήσει.

Με βάση τα πιο πάνω, ο Επίτροπος αποφασίζει όπως η κοστολόγηση των σχετικών προϊόντων βασιστεί στη μεθοδολογία του **ιστορικού κόστους (HCA)**.

2.4. Πρακτικές άλλων χωρών

Σε ερωτηματολόγιο που απέστειλε ο Επίτροπος Επικοινωνιών σε Ρυθμιστικές Αρχές κρατών μελών της ΕΕ, με σκοπό τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τις ρυθμιστικές προσεγγίσεις που εφαρμόζονται στην Αγορά 18, από τις 20 χώρες που ανταποκρίθηκαν, οι 7 δήλωσαν ότι ρυθμίζουν την εν λόγω Αγορά και παρείχαν πληροφορίες για τις μεθοδολογικές τους επιλογές που ακολουθούν.

Από την ανάλυση των απαντήσεων προκύπτουν τα εξής:

- 5 χώρες εφαρμόζουν καθεστώς κοστοστρέφειας,

- 1 χώρα υιοθετεί συνδυασμένη προσέγγιση κοστοστρέφειας και απαγόρευσης επιθετικής τιμολόγησης,
- 1 χώρα καθορίζει εύλογο επίπεδο τιμών.

Ως προς τη βάση κοστολόγησης:

- Σε 4 περιπτώσεις χρησιμοποιείται ιστορικό κόστος,
- Σε 3 περιπτώσεις εφαρμόζεται συνδυασμός ιστορικού και τρέχοντος κόστους.

Ανεξαρτήτως της επιλεγείσας βάσης, και οι 7 Ρυθμιστικές Αρχές δήλωσαν ότι εφαρμόζουν τη μεθοδολογία Πλήρως Κατανεμημένου Κόστους (Fully Distributed Cost – FDC).

Αναφορικά με το μοντέλο υπολογισμού του κόστους:

- 5 χώρες εφαρμόζουν μοντέλο "Top-down",
- 1 χώρα χρησιμοποιεί μοντέλο "Bottom-up",
- 1 χώρα υιοθετεί τη μεθοδολογία Activity-Based Costing (ABC).

Τέλος, σε σχέση με το κατά πόσο οι Οργανισμοί με Σημαντική Ισχύ στην Αγορά (ΣΙΑ) διαθέτουν έσοδα και από άλλες πηγές, πέραν των υπηρεσιών που εμπíπτουν στην υπό εξέταση αγορά:

- 5 Ρυθμιστικές Αρχές απάντησαν θετικά,
- 1 απάντησε αρνητικά,
- 1 ανέφερε ότι δεν διαθέτει τη σχετική πληροφορία.

2.5. Συμπέρασμα

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, η κοστολόγηση των υπηρεσιών εκπομπής προγραμμάτων, τόσο απλής όσο και υψηλής ευκρίνειας, που παρέχονται μέσω του δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης, θα βασιστεί:

- στη μεθοδολογία του Πλήρως Κατανεμημένου Κόστους,
- με τη χρήση ιστορικών λογιστικών αξιών,
- και εφαρμογή του μοντέλου «Top-Down» για τον υπολογισμό του κόστους,
- με κατάλληλες προσαρμογές αποδοτικότητας (efficiency adjustments).

3. Κατηγορίες Κόστους

Η κοστολόγηση της υπηρεσίας μετάδοσης του σήματος, βάσει της μεθοδολογίας του Πλήρως Κατανεμημένου Κόστους (FDC) και το μοντέλο Top-Down, βασίζεται στα οικονομικά και λογιστικά στοιχεία του παροχέα, τα οποία επιμερίζονται στις παρεχόμενες υπηρεσίες με βάση τεκμηριωμένα κριτήρια κατανομής (κλείδες επιμερισμού), αφού εφαρμοστούν οι κατάλληλες προσαρμογές αποδοτικότητας, όπου κρίνεται αναγκαίο ώστε να αντανακλάται η λειτουργία ενός αποδοτικού παροχέα. Το κόστος του παροχέα κατανέμεται στην υπηρεσία που παρέχεται, ανάλογα με τη χρήση του δικτύου.

Οι βασικές κατηγορίες κόστους που λαμβάνονται υπόψη, περιλαμβάνουν τόσο τις λειτουργικές δαπάνες όσο και το κόστος κεφαλαίου και περιγράφονται πιο κάτω.

3.1. Λειτουργικές Δαπάνες

Αφορούν επαναλαμβανόμενες, τακτικές δαπάνες που απαιτούνται για την συντήρηση και λειτουργία του δικτύου επίγειας ψηφιακής μετάδοσης, συμπεριλαμβανομένων των μισθολογικών δαπανών προσωπικού, του ηλεκτρισμού, της συντήρησης εξοπλισμού και κτιρίων, των ενοικίων και της ασφάλειας του δικτύου.

Περιλαμβάνεται επίσης η κατανομή του κόστους των κεφαλαιουχικών επενδύσεων υλικών και άυλων καθ' όλη τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους. Ενδεικτικά, περιλαμβάνουν την απόσβεση του εξοπλισμού μετάδοσης (πχ. πομποί και κεραιές), την απόσβεση κτιρίων, την απόσβεση της άδειας λειτουργίας δικτύου, κλπ. Οι αποσβέσεις υπολογίζονται βάσει των ιστορικών λογιστικών αξιών (HC) του παροχέα.

3.2. Κόστος Κεφαλαίου

Το ετήσιο κόστος κεφαλαίου, προκύπτει ως το γινόμενο του απασχολούμενου κεφαλαίου με το σταθμισμένο μέσο κόστος κεφαλαίου (WACC). Το κόστος αυτό λαμβάνεται υπόψη στον υπολογισμό της ανώτατης μοναδιαίας τιμής πρόσβασης, ώστε να διασφαλίζεται η εύλογη απόδοση επί των επενδύσεων του παροχέα. Με τον τρόπο αυτό, ο παροχέας δεν καλύπτει μόνο τις λειτουργικές του δαπάνες, αλλά του αναγνωρίζεται και ένα «εύλογο κέρδος» επί του επενδυμένου κεφαλαίου.

Η ενσωμάτωση των πιο πάνω κατηγοριών περιγράφεται πιο κάτω:

3.2.1. Απασχολούμενο Κεφάλαιο

Το απασχολούμενο κεφάλαιο αντιπροσωπεύει τα κεφάλαια που έχει δεσμεύσει ή επενδύσει ο παροχέας για την υποστήριξη και παροχή των υπηρεσιών του, μέσω επενδύσεων σε εξοπλισμό, υποδομές και λοιπά λειτουργικά μέσα και περιλαμβάνει:

- i. Επενδυμένο κεφάλαιο σε πάγια περιουσιακά στοιχεία

Το επενδυμένο κεφάλαιο σε υλικά και άυλα πάγια περιουσιακά στοιχεία αναφέρεται στην καθαρή λογιστική αξία των επενδύσεων που έχει πραγματοποιήσει ο παροχέας για την απόκτηση και εγκατάσταση παγίων μέσων απαραίτητων για την παροχή των υπηρεσιών του. Σε αυτά περιλαμβάνονται ο πάγιος τεχνικός εξοπλισμός και οι υποδομές, όπως πομποί, κεραιές, δίκτυα μετάδοσης, σταθμοί εκπομπής, εξοπλισμός για τη συλλογή και επεξεργασία σήματος, καθώς και τα συνοδευτικά στοιχεία, όπως κτίρια και οχήματα.

Περιλαμβάνονται επίσης οι δαπάνες για την αναβάθμιση του υφιστάμενου εξοπλισμού και της τεχνολογίας, στο βαθμό που αυτές οδηγούν σε διασφάλιση της ποιότητας και αποδοτικότητας του δικτύου. Είναι αναμενόμενο ότι το δίκτυο του παροχέα θα ανανεώνεται σταδιακά στο πλαίσιο του κύκλου ζωής των παγίων.

Η αμοιβή για τη χρήση φάσματος, καταχωρείται ως άυλο πάγιο στοιχείο και ενσωματώνεται στο συνολικό επενδυμένο κεφάλαιο.

ii. Κεφάλαιο Κίνησης (Working Capital)

Το κεφάλαιο κίνησης είναι η διαφορά μεταξύ του κυκλοφορούντος ενεργητικού (Current Assets) και των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων (Current Liabilities) μιας επιχείρησης. Αντιπροσωπεύει τα διαθέσιμα μέσα που έχει η επιχείρηση για να χρηματοδοτεί τις καθημερινές της λειτουργικές δραστηριότητες και να ανταποκρίνεται στις τρέχουσες οικονομικές της υποχρεώσεις.

3.2.2. Σταθμισμένο Μέσο Κόστος Κεφαλαίου (WACC)

Το Σταθμισμένο Μέσο Κόστος Κεφαλαίου (WACC) αποτελεί το μέσο κόστος χρηματοδότησης μιας επιχείρησης, σταθμισμένο με βάση τη σχετική συμμετοχή των ιδίων και ξένων κεφαλαίων στο συνολικό απασχολούμενο κεφάλαιο. Αντικατοπτρίζει την ελάχιστη απαιτούμενη απόδοση που πρέπει να αποδώσει η επιχείρηση στους χρηματοδότες της (μετόχους και δανειστές), προκειμένου να είναι οικονομικά βιώσιμη. Στο πλαίσιο της ρυθμιστικής κοστολόγησης, το WACC χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ετήσιου κόστους κεφαλαίου που αποδίδεται στο απασχολούμενο κεφάλαιο. Ο υπολογισμός γίνεται βάσει της ακόλουθης σχέσης:

$$WACC_{pre-tax} = \frac{WACC_{post-tax}}{1 - T}$$

Όπου:

$$WACC_{post-tax} = (Cd_{pre-tax} \times (1 - T) \times \frac{D}{V} + (Ce_{post-tax} \times \frac{E}{V}))$$

Όπου:

- i. **E:** Αξία ιδίων κεφαλαίων
- ii. **D:** Αξία χρέους
- iii. **V:** Συνολική αξία κεφαλαίου (E + D)
- iv. **Ce:** Κόστος ιδίων κεφαλαίων (**Ce**= RFR + β x ERP)
- v. **RFR:** Επιτόκιο άνευ κινδύνου
- vi. **β:** Συντελεστής βήτα ($\beta_E = \frac{\beta_A}{(1 - \frac{D}{V})} - \beta_D \times \frac{D}{E}$)
- vii. **ERP:** Το ασφάλιστρο κινδύνου ιδίων κεφαλαίων
- viii. **Cd:** Κόστος χρέους (**Cd** = RFR + Debt premium)
- ix. **Debt premium:** το ασφαλιστήριο χρέους είναι η πρόσθετη απόδοση που αναμένουν οι δανειστές από μια επιχείρηση με συγκεκριμένο πιστωτικό κίνδυνο, πέρα και πάνω από το RFR.

- x. **T**: Φορολογικός συντελεστής
- xi. **β_A** : συντελεστής βήτα στοιχείων ενεργητικού
- xii. **β_D** : συντελεστής βήτα χρέους
- xiii. **β_E** : συντελεστής βήτα ιδίων κεφαλαίων

4. Αρχές Καταμερισμού του Κόστους

Ο καταμερισμός του κόστους σε συστήματα που ακολουθούν τη μεθοδολογία του πλήρως κατανεμημένου κόστους (FDC) γίνεται ως ακολούθως:

4.1. Άμεσα Κόστη

Πρόκειται για δαπάνες που μπορούν να κατανεμηθούν απευθείας στην υπό εξέταση υπηρεσία χωρίς ανάγκη επιμερισμού (π.χ. Κόστος εξοπλισμού που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τη μετάδοση του σήματος, αμοιβές και εργοδοτικές εισφορές προσωπικού που απασχολείται αποκλειστικά στην εν λόγω δραστηριότητα κλπ).

4.2. Έμμεσα Κόστη

Σημαίνει το κόστος που δεν μπορεί οικονομικά να προσδιοριστεί και να καταμεριστεί σε συγκεκριμένο στοιχείο κόστους. Αναφέρονται σε δαπάνες που εξυπηρετούν πέραν της μίας υπηρεσίας και κατανέμονται με βάση κατάλληλες κλείδες επιμερισμού (π.χ. διοικητική υποστήριξη, λογιστήριο, κοινές υποδομές κλπ).

4.3. Κοινά Κόστη

Αφορά κόστη που δεν μπορούν να επιμεριστούν άμεσα ή έμμεσα σε συγκεκριμένες υπηρεσίες και εξυπηρετούν συνολικά τη λειτουργία του παροχέα (π.χ. γενικά έξοδα εταιρικής διοίκησης κλπ). Τα κόστη αυτά επιμερίζονται μέσω διαδοχικού καταμερισμού κόστους.

5. Μέθοδος υπολογισμού Ανώτατης Μοναδιαίας Τιμής Πρόσβασης (ΑΜΤΠ)

5.1. Συνολικό ετήσιο κόστος

Η μέθοδος καθορισμού της Ανώτατης Μοναδιαίας Τιμής Πρόσβασης (ΑΜΤΠ), βασισμένη στην προσέγγιση Price Cap, καθορίζει το μέγιστο επίπεδο τιμής που επιτρέπεται να χρεώσει ο παροχέας δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης στους παροχείς περιεχομένου για την πρόσβαση στο δίκτυο. Ο σκοπός αυτής της μεθόδου είναι να διασφαλίσει ότι η τιμή πρόσβασης αντικατοπτρίζει το πραγματικό και εύλογο κόστος παροχής της υπηρεσίας, κατά το έτος χρήσης.

Για τον καθορισμό της ΑΜΤΠ υπολογίζεται αρχικά το συνολικό ετήσιο κόστος του παροχέα το οποίο περιλαμβάνει το ετήσιο κόστος κεφαλαίου, τις λειτουργικές δαπάνες και τις αποσβέσεις παγίων, προσαρμοσμένα ανάλογα ώστε να αντικατοπτρίζουν το κόστος ενός αποδοτικού παροχέα.

Το άθροισμα τους αποτελεί το συνολικό ετήσιο κόστος του παροχέα το οποίο επιμερίζεται στους παροχείς περιεχομένου (τηλεοπτικοί σταθμοί), οι οποίοι κάνουν χρήση των υπηρεσιών του παροχέα δικτύου, αναλόγως της χρήσης που κάνουν.

5.2. Συνολική χρήση σε Mbps

Η ΑΜΤΠ υπολογίζεται βάσει του συνολικού ετήσιου κόστους ανάπτυξης και λειτουργίας του δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης διαιρούμενο με την συνολική κατειλημμένη χωρητικότητα σε Mbps.

$$ΑΜΤΠ = \frac{\text{Συνολικό Ετήσιο Κόστος}}{\text{Συνολική Κατειλημμένη Χωρητικότητα σε Mbps}}$$

Η συνολικά κατειλημμένη χωρητικότητα σε Mbps προσδιορίζεται από τον παροχέα του δικτύου με βάση τεκμηριωμένες εκτιμήσεις χρήσης για το υπό αναφορά έτος και εγκρίνεται από το Τμήμα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών. Η παράμετρος αυτή χρησιμοποιείται ως διαιρέτης στη εξίσωση υπολογισμού της ΑΜΤΠ, καθώς αποτυπώνει την εκτιμώμενη συνολική χρήση του δικτύου για το υπό αναφορά έτος. Με αυτόν τον τρόπο, διασφαλίζεται η αναλογική κατανομή του κόστους μεταξύ των χρηστών του δικτύου.

5.3. Ανώτατη Μοναδιαία Τιμή Πρόσβασης (ΑΜΤΠ)

Η Ανώτατη Μοναδιαία Τιμή Πρόσβασης (ΑΜΤΠ) αποτελεί την μέγιστη μοναδιαία τιμή που δικαιούται να χρεώνει ο παροχέας δικτύου επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης, ανά Mbps για την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης.

Με την ολοκλήρωση του ελέγχου των κοστολογικών συστημάτων ο Επίτροπος καθορίζει το ανώτατο όριο τιμής του υπόχρεου παροχέα βάση των αποτελεσμάτων του ελέγχου των προϋπολογιστικών αποτελεσμάτων του οικονομικού έτους χ όπως προνοείται στο περί καθορισμού περί Καθορισμού Μεθοδολογίας Υπολογισμού του Κόστους και Μεθοδολογίας Λογιστικού Διαχωρισμού (Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες), Διάταγμα του 2017 ως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

Η τιμή δεν θα αναθεωρείται κατά τη διάρκεια του έτους, παρά τις όποιες μεταβολές πιθανόν να υπάρξουν στην πραγματική συνολική χρήση σε Mbps, αλλά θα παραμένει σταθερή. Η καθορισμένη ανώτατη τιμή θα ισχύει για όλη τη διάρκεια του υπό αναφορά έτους.